

Skovauktioners Afholdelse paa Sorø Akademi Gods. Der klages i betydelig Grad fra Beboernes Side derover, og jeg har modtaget Klager over den Maade, hvorpaa Auktionerne afholdes. Klagerne gaa dels ud paa, at Salarerne ere temmelig høie, og dernæst over, at Brændet ikke er ordnet saa godt, som det kunde være, og ikke er sorteret rigtig godt; men disse Klager ere af mindre Betydning; jeg nævner det blot for at henvende den høitærede Ministers Opmærksomhed derpaa. Væsentlig gaa Klagerne ud paa, at Auktionerne afholdes i Sorø By og ikke ude i Skovene. Auktionerne afholdes ikke, hvor Brændet er, men inde i Byen. Jeg veed ikke, om det er sandt, men det er paaftaaet; det er ganske vist en mærkelig Foranstaltning. Man paaftaar, at det er lettere og mere indbringende, at man lettere faar Folk til at møde i Sorø og hvide paa det Brænde, de ikke se, men som findes opstabledt i Skoven, og som de modtage Beretninger om. Det synes at være et noget forunderligt Forhold, men i alle Tilfælde er det en Ulempe for de Beboere, som have nærmere til Skoven, at de skulle søge ind til Byen til Auktionerne. Det er dog en meget besynderlig Foranstaltning, og jeg maa derfor tilraade, at der i saa Henseende sker en Forandring. Jeg veed ikke, om det forholder sig saaledes; jeg refererer i saa Henseende kun, hvad der er meddelt Udvalget. Jeg har jo ikke selv været til Stede ved disse Brændeauktioner. Der er ikke flere Punkter under det Affnit, der ligger for, der give Anledning til Bemærkninger fra min Side.

Scharling: Der er paa det foreliggende Affnit kun et Par Vædringsforslag, vedrørende Universitetet og polyteknisk Lærestanstalt, som jeg finder Anledning til at omtale nærmere. Naar Udvalgets Flertal med Hensyn til Vædringsforslag under Nr. 91 har bemærket i Betænkningen, at de der berørte Forhold bør afgjøres under Behandlingen af en Lønningslov, da skal jeg ikke benegte Rigtigheden af, at det er et Spørgsmaal, som naturlig hører hjemme paa en Lønningslov, men jeg maa dog bemærke, at ganske lignende Bestemmelser ofte ere blevne truffne ved en Finantslov og navnlig paa sidste Mars Finantslov, ere saadanne blevne truffne for flere Universitetslæreres Vedkom-

mende, og det her foreliggende Forslag har nærmest til Opgave at stille de i Anmærkningerne nævnte Professorer paa samme Maade som det alt tidligere er blevet besluttet overfor flere af Universitetets Lærere for saaledes at gennemføre en vis Villighed overfor dem. Hvad jeg særlig ønsker at fremdrage her, er, at Forslaget egentlig falder i to Hoveddele, og det er navnlig den ene af disse, som jeg anser det for særdeles ønskeligt, at man nogenlunde hurtig kunde faae gennemført. Det er den at forandre de hidtil bestaaende Pladser af 2 Klasser i det medicinske Fakultet saaledes, at de 2 Lektorater hævedes til Professorater, og det Samme gjælder om den nuværende Docentpost i germanisk Sprogvidenskab. Disse 2 medicinske Lektorater ere Bevninger fra den Tid, da samtlige medicinske Universitetslærere vare Lønnede ringere end de andre Universitetslærere, fordi man antog, at de kunde have privat Praxis og derfor ikke behøvede saa høi Løn af Staten. Dette Princip er man kommet bort fra ved de nuværende Lønningslove, men man beholdt en lille Rest deraf, idet man fastholdt, at de medicinske Universitetslærere skulde begynde som Lektorer, og de to skulde vedblive at være Lektorer. Dette kan træffe meget ubilligt, netop naar det rammer Universitetslærere, som ikke have nogen Praxis og ifølge deres Stilling ikke kunne have det, og det er for Diebliffet Tilfældet især for den enes Vedkommende, idet han ifølge sin Stilling ikke kan have Praxis, og i saa Tilfælde rammer denne Lønningsbestemmelse ubillig haardt. Det var ønskeligt, om man kunde komme bort deraf. Den tilsvarende Bestemmelse, vedrørende polyteknisk Lærestanstalt, Vædringsforslaget under Nr. 99, vil der jo nu være Leilighed til at afgjøre ved det i Dag af den høitærede Minister fremsatte Forslag, vedrørende polyteknisk Lærestanstalt, og jeg skal derfor ikke opholde mig derved. Hvad angaar Forslaget under Nr. 92, vedrørende en forhøiet Anciennitet for første Inspektør ved det naturhistoriske Museum, skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at den Paagældende virkelig kunde trænge til et saadant Lønningsstillæg, som der er foreslaaet, fordi Forholdet for hans Vedkommende i Virkeligheden er et ganske lignende som det, Rigsdagen har anerkjendt